DOSAR NR. 11099/2/2010

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI

SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR. 3008

ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 15.04.2011

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PREŞEDINTE: STOICHIN DORINA

GREFIER: BADEA CRISTINA

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul CIOLOŞ IOAN,** având ca obiect *„acţiune în constatare"*.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic ...., care depune delegaţie de reprezentare la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă după care:

Curtea, constată cercetarea judecătorească încheiată şi acordă cuvântul părţii prezente pe cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul reclamantului, având cuvântul, solicită admiterea acţiunii şi să se constate calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii, fiind îndeplinite condiţiile prev. de art. 2 lit. b) din O.U.G 24/2008 aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008.

Curtea, în conformitate cu dispoziţiile art. 150 C.pr.civ., declară dezbaterile închise şi reţine cauza spre soluţionare.

C U R T E A,

Prin cererea înregistrată la 15.11.2010 reclamantul CNSAS a solicitat constatarea existenţei calităţii de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului Cioloş Ioan.

În motivarea în fapt a cererii s-a arătat că din cuprinsul Notei de Constatare nr. Dl/1/2043/06.07.2009 şi a înscrisurilor ataşate s-a stabilit că pârâtul Cioloş loan a informat Securitatea despre faptul că doi colegi de cămin „ascultau de 2-3 ori pe săptămână în camera de la cămin emisiunile

postului de radio EUROPA LIBERĂ, fără a se sfii de colegii care erau prezenţi în cameră". Mai mult, pârâtul sublinia că unul dintre colegi „dădea crezare ştirilor audiate la postul de radio sus menţionat, susţinând că ele ar fi reale".

Pârâtul Cioloş loan nu se mărginea să informeze Securitatea cu privire la împrejurările la care fusese martor, ci sublinia, în faţa ofiţerilor de Securitate, referindu-se la unul din colegii denunţaţi, că „în calitatea lui de student al secţiei filozofie ideile lui sunt contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR" şi susţinea idei cu privire la superioritatea ideologiei burgheze occidentale, argumentând-o prin diferite idei politico-ideologice de factură reacţionară, cu insinuări la adresa partidului, a conducerii superioare de partid şi de stat din ţara noastră". Despre acelaşi coleg, pârâtul adăuga că „în ceea ce priveşte libertatea, susţine că adevărata libertate este <de dincolo>, o libertate pe care o înţelege printr-o libertate de opinie (libertatea cuvântului, a presei, a radio-televiziunii etc.)".

Despre celălalt coleg denunţat, pârâtul Cioloş loan informa Securitatea că deşi „este un element mai ponderat" în comparaţie cu primul, „susţine că una este teoria marxistă şi alta e faptul cum e cea aplicată la condiţiile concrete ale tării noastre".

Pârâtul ţinea să sublinieze faţă de reprezentanţii Securităţii faptul că îi solicitase unui cadru didactic mutarea într-o cameră separată de a celor două persoane denunţate, dar fără „a relata ideile pe care le vehiculează" colegii denunţaţi.

Susţine reclamantul că informaţiile consemnate în notele sale informative sunt de natură să asigure condiţiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securităţii'. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiţii pentru a se putea reţine calitatea invocată:

Informaţiile furnizate Securităţii, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Această condiţie este asigurată atât timp cât pârâtul a furnizat Securităţii informaţii referitoare la manifestări ale colegilor pe care el însuşi le cataloga drept „idei politico-ideologice de factură reacţionară", „contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR", adică potrivnice regimului comunist. Mai mult decât atât, pârâtul nu se mărginea să transmită Securităţii opiniile manifestate de colegii săi, ci simţea nevoia să le comenteze şi să sublinieze faptul că acestea sunt „contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR". Deosebit de relevant este

şi faptul că informaţiile se refereau la critici aduse „partidului şi „conducerii superioare de partid şi de stat din ţara noastră" (formulare prin care Securitatea desemna persoana dictatorului şi apropiaţii acestuia), având, din perspectiva autorităţilor comuniste, o gravitate foarte ridicată.
Arată reclamantul că informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Această condiţie este nu doar atinsă, ci chiar depăşită, în primul rând, pârâtul accepta posibilele acţiuni ce urmau asupra persoanelor cu privire la care furnizase informaţiile, vizând astfel încălcarea dreptului acestora la liberă exprimare, dar şi la viaţă privată. Vizarea de către pârât a încălcării dreptului la liberă exprimare rezultă din împrejurarea că acesta conştientiza că, atât timp cât informa Securitatea cu privire la „idei politico-ideologice de factură reacţionară", „contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR", urmările fireşti erau încercările Securităţii de intimidare a persoanelor denunţate, pentru a nu-şi mai exprima atitudinile potrivnice. Vizarea de către pârât a încălcării dreptului la viaţă privată este demonstrată de faptul că acesta putea şi trebuia să conştientizeze că asupra celor denunţaţi urma a fi deschisă cel puţin o acţiune de investigaţii, din partea autorităţii regimului, iar o astfel de acţiune echivala cu ingerinţe în viaţa personală a celor denunţaţi, deci cu încălcarea dreptului acestora la viaţă privată.

Această condiţie legală este chiar depăşită, câtă vreme, la două zile de la denunţul furnizat de pârât şi, în mod explicit, pe baza denunţului semnat de acesta, Securitatea hotărăşte luarea măsurii avertizării împotriva unuia din studenţii denunţaţi şi măsura influenţării pozitive împotriva celuilalt.

Se arată că măsura avertizării era luată de Securitate doar în situaţii considerate grave şi presupunea ştirbirea imaginii şi înjosirea celui avertizat.

În plus, în speţă nu operează condiţiile arătate în cuprinsul tezei a II-a a art. 2 lit. b) şi care ar putea duce la exonerarea persoanei verificate de reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii. Potrivit acestei teze, pentru ca informaţiile furnizate să nu fie luate în considerare este necesar ca, în mod cumulativ, datele puse la dispoziţia Securităţii să fie cuprinse în „declaraţii, procese-verbale de interogatoriu sau de confruntare" şi ca acestea să nu se refere decât la „cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată". Respectivele condiţii se referă la o situaţie de excepţie - în care definiţia enunţată de prima teză a articolului nu se aplică - şi sunt, în consecinţă, de strictă interpretare. A aplica, prin asimilare, aceste prevederi de excepţie în situaţii care nu au fost expres prevăzute de legiuitor, ar

înfrânge principiul potrivit căruia excepţiile sunt de strictă interpretare. Mai mult, dacă am adăuga alte situaţii de exonerare celor deja menţionate de textul normativ, am distinge acolo unde legiuitorul nu a făcut-o.

In speţă, pârâtul nu a fost - în mod evident — nici cercetat, nici judecat şi condamnat de autorităţile comuniste astfel încât nu se poate prevala de dispoziţiile tezei a II-a a art. 2 lit. b) al O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008. Aşa cum rezultă din înscrisurile depuse în probaţiune, pârâtul nu a fost niciun moment cercetat de Securitate, acuzat sau, cu atât mai puţin, sancţionat.

În schimb, cele două persoane denunţate de pârât erau cercetate de Securitate, iar declaraţia pârâtului a avut un rol hotărâtor în luarea măsurii avertizării unuia dintre aceştia.

Pârâtul avea posibilitatea ca în declaraţia pe care a dat-o să le menajeze pe celor două persoane l-a care se referea. În schimb, acesta, în alte momente, nu doar denunţarea atitudinilor potrivnice regimului manifestate de aceştia, dar chiar şi sublinierea faptului că atitudinile denunţate nu puteau fi calificate decât ca idei politico-ideologice de factură reacţionară-, „contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR".

Astfel, pârâtul dovedea faptul că era conştient că atitudinile denunţate erau deosebit de grave din perspectiva regimului, iar faptul că simţea nevoia sublinierii acestei gravităţi în faţa ofiţerilor Securităţii în calitatea lui de student al secţiei filozofie ideile lui sunt contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR" .

În plus, se solicită a se analiza faptul că legiuitorul nu cere existenţa unei pluralităţi de informaţii care să se circumscrie condiţiilor cerute de prevederile art. 2 lit. b), fiind de ajuns şi un singur act de colaborare, în sensul definiţiei, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii.

În drept, cererea a fost întemeiată pe disp. art. 2 lit. b, art. 3 lit. g, art. 11 alin. 1 ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 112 al Codului de Procedură Civilă.

In probaţiune s-a depus: Nota de Constatare nr. DI/l/2043/06.07.2009, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.; Dosar nr. 1235419 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosar nr. I 823 (cota C.N.S.A.S.).

Pârâtul a depus întâmpinare prin care arată, referitor la Nota de constatare întocmită de CNSAS „ DI/1/2043/ 06.07.2009 că nu a colaborat şi nu a semnat niciodată vreun angajament cu fosta securitate, singurul incident pe

care l-a avut cu aceasta instituție ,despre care se face referire în Nota de constatare emisă de CNSAS, fiind o notă explicativă şi care nu poate fi asimilată cu o notă informativă, în înțelesul pe care OUG nr. 24/2008 îl dă acesteia.

Din modalitatea de redactare a art. 2 , lit. b, din Ordonanță, aceasta stabileşte un element subiectiv al colaboratorului cu ocazia furnizării informației prin care denunță activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar , acela de a tinde , urmări îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului. Se defineşte noțiunea de „colaborator al securității" avându-se în vedere „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului". Termenul „au vizat" stabileşte un element esențial pentru ca o persoană să poată fi calificată drept colaborator al securității. Potrivit normelor limbii române, termenul „a viza" este sinonim cu „a ținti", „a avea ca obiectiv", „a avea ca scop".

Din interpretarea textului de lege, mai sus amintit, rezultă că un înscris poate avea forță de a proba calitatea de colaborator al securității dacă acesta relevă intenția, voința de a denunța anumite atitudini ce ar putea fi considerate ca încălcare a drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Din nota de constatare întocmită de CNSAS reiese că înscrisul invocat (Nota explicativă) nu a fost rezultatul unui act de voință, intenționat al pârâtului, iar decizia de a cere nota explicativă de la un număr de studenți cu privire la activitatea celor doi colegi (...................... şi ....) este luată de I.J.Cluj la data de 25.01.1982 , în timp ce Nota explicativă este dată o săptămâna mai târziu la data de 01. 02. 1982.

Referitor la Nota explicativă semnată , face următoarele precizări:

O notă explicativă se dă la cererea unui organism de control, de anchetă în legătură cu împrejurările în care s-a produs un anumit eveniment. Mai mult, o notă explicativă conține un set de întrebări precise la care cel chemat să răspundă trebuie să-i dea curs. La momentul în care a semnat acea Notă explicativă, percepția pe care o avea era că este supus unei anchete , percepție întărită şi de faptul că aproape toți cei ce locuiau în camera respectivă au fost interogați. Faptul că au fost reținute doar două note explicative, a sa şi a lui Furdui Tiberiu, confirmă, probabil că ceilalți doi erau informatorii pe care îi confirma nota de constatare. Era practic imposibil, în condițiile de atunci, să te sustragi unei anchete pe care Securitatea o declanşa, fiind de notorietate

faptul că atunci când îşi propunea să obţină o notă explicativă avea şi mijloacele la îndemână pentru a o face.

În esenţă, consideră că înscrisul pe care reclamanta îl invocă pentru a proba calitatea sa de colaborator, este neconvingător iar acţiunea CNSAS nu se justifică întrucât nu a existat intenţia de informare a Securităţii iar Nota explicativă a fost dată în condiţii de presiune, concretizată prin ameninţări şi şantaj.

Analizând actele şi lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată şi de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reţine următoarele:

Din conţinutul Notei de constatare rezultă că pârâtul a informat Securitatea despre faptul că doi colegi de cămin ascultau emisiunile postului de radio „Europa Liberă" despre care sublinia că unul dintre colegi dădea crezare ştirilor audiate la postului de radio sus-menţionat susţinând că ele ar fi reale.

În faţa ofiţerilor de securitate, referindu-se la unul din colegii denunţaţi sublinia că în calitatea lui de student al secţiei de filozofie ideile lui sunt contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR.

Despre celălalt coleg denunţat pârâtul informa Securitatea că acesta susţine că una este teoria Marxistă şi alta e faptul cum e cea aplicată la condiţiile concrete ale ţării noastre.

Urmare a informaţiilor aduse Securităţii referitoare la manifestări ale colegilor pe care el însuşi le cataloga drept idei politico-ideologice de factură reacţionară contrare ideologiei şi liniilor directoare a programului PCR în care era identificată persoana dictatorului şi apropriaţii acestuia au dus asupra celor denunţaţi a fi deschisă cel puţin o acţiune de investigaţii.

Dispoziţiile art.2 lit.b din OUG 24/2008 definesc noţiunea de *colaborator al Securităţii ca fiind persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele*

care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Din probele administrate în cauză de reclamant, respectiv Nota explicativă din 01.02.1982 întocmită și semnată olograf de Cioloş Ioan care este dată în perioada premergătoare cercetării studenților........................și ....de I.J. Cluj, tabelul cu studenții ce pot da relații despre manifestările numiților.......................... și .... din 25.01.1982, Raport cu propuneri de avertizare a celor doi studenți reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate, este îndeplinită pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând informații despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în mod detaliat.

Curtea apreciază că și cea de-a doua condiție prevăzută de art.2 lit.b din OUG 24/2008, este îndeplinită, informațiile cuprinse în Nota informativă întocmită de către pârât fiind de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevăzute în Constituția României de la acea dată.

Astfel, din declarația olografă din 01.02.1982 a făcut declarații în legătură cu poziția politică și comentariile colegilor de cameră, studenții .... și ...., această notă explicativă este dată în perioada premergătoare studenților.......................și ....

De asemenea pârâtul figura în tabelul cu studenții ce pot da relații despre amnifestările numiților .... și .... din 25.01.1982 cu consecința cercetării acestora și cu r aportul cu propuneri de avertizare a numitului .... și de influențare pozitivă a numitului ...., ambii studenți în anul III la secția de Filozofie Istorie din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

Apărarea pârâtului în sensul că i s-a luat Nota explicativă în condiții de presiune concretizată prin amenințări și șantaj nu este susținută deoarece este anterioară cercetării celor doi studenți, colegi de cameră, iar cercetarea celor doi studenți s-a făcut ulterior acestei date cu consecința deschiderii a cel puțin unei acțiuni de investigații împotriva acestora.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informații furnizate, pârâtul a îngrădit dreptul la libertatea de

exprimare şi dreptul la viaţă privată a persoanelor vizate în nota informativă întocmită, fiind astfel îndeplinită şi cea de-a doua condiţie, prevăzută de dispoziţiile art.2, lit.b din OUG nr. 24/2008.

În consecinţă, având în vedere cele reţinute anterior, Curtea va admite acţiunea şi va constata calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite acţiunea formulată **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul CIOLOŞ IOAN,** cu domiciliul în localitatea Bocşa, str. Cireşilor nr. 15, judeţul Caraş-Severin.

Constată calitatea pârâtului Cioloş Ioan, născut la data de 04.08.1956 în localitatea Sâmbăta, judeţul Bihor, fiul lui Augustin şi Maria, de colaborator al Securităţii.

Cu recurs.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 15.04.2011.

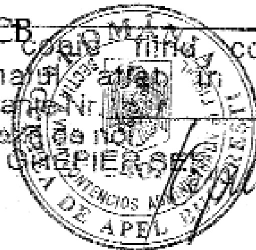
PREŞEDINTE **STOICHIN DORINA**

GREFIER **BADEA CRISTINA**

CONFORM CU ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr.
se legalizează de noi
GREFIER ŞEF

Red. SD
Tehnored. CB
4 ex./2010

Lucrat 2 comunicări:
Grefier

chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ..../
.... în sumă de .... lei
GREFIER ŞEF

Definit. şi ... la data de 01.08 ...